

עמ"ת 49039/05/22 - מדינת ישראל נגד שמעון מזרחי

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 49039-05-22 מדינת ישראל נ' מזרחי(עציר)
תיק חיצוני: 220008/2022

בפני **כבוד השופטת רבקה איזנברג**
עוררת **מדינת ישראל**
נגד **שמעון מזרחי (עציר)**
משיב

החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט השלום לתעבורה חיפה (כבוד השופטת רונה פרסון) בתיק מ"ת 2907-05-22 מיום 22/5/22 על פיה שוחרר המשיב למעצר בית מלא בפיקוח מפקחים כמפורט בהחלטה.

2. **רקע והליכים קודמים**-כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב ללא ביטוח, נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף (הרישיון פקע ביום 11.10.18), נהיגה ללא רישיון רכב תקף. בדיון שהתקיים בפני ביה"מ קמא ביום 8.5.22 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה, אך טען כי החריג הוא מעצר עד תום ההליכים וכי ניתן לאיין מסוכנות בחלופת מעצר. לאחר שהתקיימו דיונים בהם נחקרו מפקחים שהוצעו, קבע ביה"מ קמא ביום 12.5.22 כי לא ניתן לסמוך על המפקחים שיוכלו לקיים את משימת הפיקוח הנדרש לצורך שחרורו של המשיב לתנאי מעצר בית כמבוקש על ידו ואף לא לחלופה של תנאי מעצר בית מלא. ביה"מ קבע בהחלטתו דאז, כי לאחר שנתן דעתו לעברו של המשיב ולמסוכנות הגבוהה שנשקפת ממנו, לא ניתן ליתן במשיב את האמון הבסיסי הנדרש לצורך שחרורו לתנאי מעצר בית ובשים לב למפקחים אשר הוצעו, לא ניתן יהיה לסמוך רק עליהם כי יוכלו לעמוד במשימת הפיקוח למי שאינו ראוי, בשלב זה, לאמונו של בית המשפט.

המשיב הגיש ערר על החלטה זו -עמ"ת 26884-05-22 ובהחלטת כב' השופט פורת בערר זה נקבע כי אינו מוצא להתערב בהתרשמותה ביה"מ קמא מהמפקחים. ביה"מ של ערעור ציין כי אין לומר כי מדובר במקרה שלא תיסכון לגביו כל חלופה. לכן משב"כ העורר מסר כי יוכל לגבש חלופה אחרת, הורה כי כשתוגש בקשה לעיון מחודש יקבע בהקדם דיון בבקשה וכי ביה"מ קמא יתרשם ויחליט לפי ראיות עיניו. ביה"מ הוסיף כי אם לא תימצא חלופה אחרת, נשמרת הזכות לפנייה נוספת לבית משפט של ערעור לצורך בקשה לעיבוי מערך הפיקוח באיזוק אלקטרוני ואז יצטרך להתרשם בעצמו מהמפקחות שהוצעו בהליך קודם.

בעקבות זאת פנה המשיב לביה"מ קמא בבקשה לעיון חוזר לצורך הצגת חלופה אחרת ובמהלך הדיון שהתקיים ביום 22.5.22 נחקרו המפקחים שהוצעו.

בהחלטה עליה הוגש ערר זה קבע ביה"מ כי התרשם ממחויבות המפקחים למשימת הפיקוח, לכך שיפעלו לדווח עמוד 1

באופן מיידי למשטרה במקרה של הפרה וכי נהירה להם אחריותם והתחייבותם לעמוד במשימת הפיקוח. ביה"מ קמא ציין כי אף שבהחלטה מיום 12.5.22 לא מצא לסמוך על המשיב, הרי שנכח חלוף הזמן בו מצוי המשיב במעצר (14 ימים), כאשר חלפו עשרה ימים ממועד ההחלטה הקודמת וכאשר מדובר במעצרו הראשון וההתרשמות מהמשיב במהלך הדיונים ולא בלי היסוס, הוא סבור כי ניתן לסמוך על שלושה מתוך ארבעת המפקחים שיוכלו לעמוד במשימת הפיקוח על המשיב. לפיכך הורה ביה"מ קמא על שחרורו של המשיב בכפוף לתנאים של מעצר בית מלא בפיקוח המפקחים ויתר התנאים המפורטים בהחלטה.

3. **נימוקי הערר** - לטענת העוררת מדובר במשיב מסוכן לחובתו עבר תעבורתי מסוכן ומכביד, צבר 24 הרשעות קודמות כשגזר הדין בהרשעה האחרונה הינו אך מיום 17.1.22, גם היא בין היתר בגין נהיגה בזמן פסילה ונגזר עליו שם מאסר בפועל של 7 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים ופסילת נהיגה ל 18 חודשים. המשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום בעודו מחכה לתחילת עבודות השירות שנגזרו באותו גזר דין ויש בכך, לטענת העוררת, להעיד על מסוכנותו הגבוהה והסיכון להישנות העבירה. העוררת טענה כי נסיבות אלו של המשיב מונעים מתן אימון במשיב שיקיים את תנאי מעצר הבית וימנע מלצאת ולנהוג ברכב. העוררת טענה שבהחלטת ביה"מ קמא לא נאמר כי ביה"מ נותן אימון במשיב ולכן, לטענתה, המשיב לא עבר כלל, את המשוכה הראשונה המאפשרת שחרור למעצר בית. כן נטען כי המפקחים שהוצעו אינם מתאימים: האחד הודה כי הוא מכיר את המשיב היכרות שטחית בלבד, השני הודה בחקירתו כי רק עכשיו הוא יודע שלמשיב בעיות עם הרישיון והשלישי טען כי הוא לא בקיא ב-100% מה הבעיות למשיב עם הרישיון וכי אף פעם לא ראה את המשיב נוהג. העוררת הפנתה להיסוס של ביה"מ קמא כפי שציין בהחלטתו.

בדיון שהתקיים בפני ביום 23.5.22 חזרה העוררת על טענותיה וביקשה להותיר את המשיב במעצר עד תום ההליכים ולחילופין, לבדוק חלופה אחרת שתתאים לרבות פיקוח.

ב"כ המשיב טען כי יש להותיר את ההחלטה על כנה והפנה להחלטת כב' השופט פורת בערר הקודם על פיה נקבע שאין המדובר במקרה שלא תסכון לגביו כל חלופה וכי ככל שלא תוצג חלופה אחרת, ניתן יהיה לבקש כי הוא יבחן את המפקחות הקודמות וייגבה באיזוק אלקטרוני. ב"כ המשיב טען כי ביה"מ קמא בחן את המפקחים החדשים שהוצעו והתרשם כי ניתן לסמוך עליהם. עוד טען ב"כ המשיב כי הכלל בתיקים מסוג זה הינו שחרור והחריג הוא מעצר. כן הפנה ב"כ המשיב לכך שהמשיב הודה בהזדמנות הראשונה ולכן שמדובר בנהיגה קצרה ממשאבה למשאבה בתוך תחנת דלק וכי אין עבירות נלוות המלמדות על מסוכנות המשיב.

4. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, שוכנעתי כי דין הערר להתקבל במובן זה שבנסיבות, אין די רק בחלופה שהוצעה ויש להוסיף עליה ולהורות על איזוק אלקטרוני.

הגם שמדובר בעבירות בתחום התעבורה, בצדק קבע ביה"מ קמא עוד ביום 12.5.22 כי קמה עילת מעצר של מסוכנות (לעניין בחינת כלל הנסיבות לצורך קביעת מסוכנות בעבירות מסוג זה ראה **בש"פ 2227/08 גריפאת נ' מ"י**). ביה"מ קמא כבר נתן דעתו באותה החלטה אף לטענות המשיב כי נהג ממשאבה למשאבה בתחנת דלק וקבע כי מדוחות הפעולה שבתיק עולה כי המשיב נצפה על ידי השוטרים בתחנת דלק, ממתין לתדלוק רכבו, כאשר הוא לבדו ברכב ולאחר מכן המשיך בנסיעה לכיוון משאבה נוספת ולאחר מכן עצר רכבו בסמוך

לעמדת מילוי האוויר בתחנה. ביה"מ ציין בצדק בהחלטה שניתנה אז, כי מי שנוהג ולו למרחק קצר כאשר הוא פסול מנהיגה, אינו יכול שטענת "משך הנהיגה" תעמוד לזכותו בשלב זה. בנסיבות, קבע ביה"מ באופן ראוי ונכון באותה החלטה כי בענייננו של המשיב קמה עילת מעצר של מסוכנות העולה משילוב העבירות החמורות אותן ביצע המשיב, אשר בינתיים הודה בהן, ועברו התעבורתי אשר כולל 24 הרשעות קודמות, לרבות שני אירועים של נהיגה בזמן פסילה משנת 2021, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ועבירות נוספות. ביה"מ קמא התייחס לכך שנהג ששב ונוהג לאחר שביה"מ פסלו מלנהוג, שם ללעג את החלטות בית המשפט, פוגע במערך אכיפת החוק ושלטון החוק ועל כן מתקיימת עילת מעצר מסוג מסוכנות.

אדגיש כי באותו מועד (12.5.22) ציין ביה"מ קמא מפורשות, כי בנסיבות שפירט, לאור עברו של המשיב והמסוכנות הגבוהה שנשקפת ממנו, **אינו סבור כי ניתן ליתן במשיב את האמון הבסיסי הנדרש לצורך שחרורו לתנאי מעצר בית ובשים לב למפקחים אשר הוצעו, לא ניתן לסמוך רק עליהם כי יוכלו לעמוד במשימת הפיקוח על מי שאינו ראוי, בשלב זה, לאמונו של בית המשפט. ביה"מ קמא אף הדגיש: "עיינתי בפסקי דין אותם הגיש הסנגור, אך מהם עולה כי בית המשפט, לאחר שמיעת המפקחים מצא כי ניתן ליתן בהם את האמון הנדרש לצורך שחרור המשיב וזאת לאחר שבית המשפט מצא לתת במשיב עצמו את האמון הבסיסי הנדרש לצורך החלטה על שחרור לתנאי מעצר בית".** (הדגשה שלי ר.א).

למרות החלטתו זו, בדיון שהתקיים ביום 22.5.22 מצא ביה"מ קמא להסתפק רק בפיקוח המפקחים החדשים שהוצעו, תוך שעתה שינה עמדתו ביחס למידת האמון שניתן ליתן במשיב, כשהנימוק לשינוי זה הינו הזמן שחלף כשהמשיב במעצר.

לא מצאתי די, או נימוק ראוי, במשך הזמן 14- ימים בלבד, בהם שווה המשיב במעצר, כדי להוות הנמקה מספקת לכך שביה"מ קמא סבר עתה, בניגוד לעמדתו בדיון הקודם, כי די **רק** בפיקוח מפקחים (גם אם מצא אותם כעת ראויים למשימת הפיקוח), כדי לאיין את מסוכנות המשיב בנסיבות וכי כאילו כן ניתן ליתן אימון במשיב.

5. אינני מקבלת את טענת ב"כ המשיב, כאילו טענות העוררת עומדות בניגוד להחלטתו של כב' השופט פורת בערר הקודם שהוגש. אכן כב' השופט פורת קבע כי אין לומר שמדובר במקרה שלא תיסכון לגביו כל חלופה. קביעה זאת הינה לאור ההלכה כפי שנקבעה עוד בענין גריפאת (אוזכר לעיל), כי משעה שמטרת המעצר הינה למנוע נהיגה עד תום ההליכים, שומה על ביה"מ לבדוק באופן פרטני, האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חלופית ולא ניתן לקבוע מראש ובאופן גורף כי אין באפשרותה של כל חלופת מעצר שהיא כדי להפיג את מסוכנות. לפיכך נקבע בערר כי ככל שתוצג חלופה חדשה, ביה"מ קמא יתרשם ויחליט כראות עיניו לגביה. אמנם כב' השופט פורת ציין כי ככל שלא תימצא חלופה יוכל המשיב לפנות אליו בבקשה נוספת ולהציע את המפקחות הקודמות בעיבוי מערך הפיקוח באיזוק אלקטרוני, אך לא הביע בכך עמדה לעניין התנאים הנדרשים ביחס לכל חלופה חדשה שתוצג בפני ביה"מ קמא וכאילו, גם לגביה אין מקום לעיבוי נוסף.

6. בהתאם להלכה כי בד"כ לא תתערב ערכאת הערעור בהתרשמות הבלתי אמצעית של הערכאה הדיונית מהמפקחים המופיעים לפניה, אינני מוצאת להתערב בהתרשמות ביה"מ מהמפקחים החדשים ובקביעה כי הינם מתאימים לבצע את משימת הפיקוח ומבינים את מחויבותם לעמוד בה. יחד עם זאת, כאמור, כפי שציין ביה"מ קמא

עצמו בהחלטתו מיום 12.5.22, ראשית יש ליתן אימון במשיב עצמו ובעניין זה שוכנעתי כי אין די בכך שחלפו 14 ימים בהם שהה המשיב במעצר ו 10 ימים מההחלטה הקודמת, כדי להביא למתן אימון כזה במשיב אשר יהיה בו די לאיון מסוכנותו באמצעות פיקוח המפקחים בלבד.

בעניין זה אפנה לדברי ביה"מ בעמ"ת (מחוזי חיפה) 31241-07-20 **מדינת ישראל נ' חשן(עציר), המתאימים גם לענייננו: -**

"המשיב נהג לכאורה שעה שהוא בפסילה וללא רישיון נהיגה תקף (פקע בשנת 2006) ולא בפעם הראשונה. חרף זאת, לא היסס המשיב והרשה לעצמו לנהוג ולסכן את שלום הציבור וכלל משתמשי הדרך. כל זאת, כאשר מעל ראשו של המשיב מתנוססים שני עונש מאסר מותנה ברי הפעלה ועושה רושם כי עונשי מאסר ופסילה קודמים שהושתו על המשיב אינם אלא בגדר המלצה בעיניו והוא בז פעם אחר פעם לרשויות החוק. זאת ניתן בנקל ללמוד מהעובדה כי למשיב 13 הרשעות תעבורתיות קודמות בעיקרן 2 עבירות קודמות של נהיגה בזמן פסילה, פקיעת רישיון ועוד, לצד 9 הרשעות פליליות. לפיכך, יש בהמשך נהיגה המשיב לסכן את כלל משתמשי הדרך וקיימת כנגדו עילת מעצר ברורה. בית המשפט קמא עצמו ציין כי מדובר במי שעונשי מאסר של ממש לא מרתיעים אותו, מאסרים מותנים התלויים מעליו אינם מתריעים אותו "והוא בז פעם אחר פעם לרשויות החוק"; בנסיבות אלו- היה מקום להסביר כיצד ניתן לתת אמון בנאשם זה שלא יפר תנאיו זו הפעם...ודוק- אני נדרש לשאלת המפקחים... השאלה היא האמון במשיב עצמו.

מדובר לכאורה בשור מועד; מי שמאסרים שריצה לא הרגיעו, מאסר מותנה לא מרתיעו, ספק אם ישמע למפקחים". (הדגשה שלי ר.א.).

וכן ראה עמ"ת (מחוזי חיפה) 50482-08-20 **מדינת ישראל נ' טרקן(עציר).**

7. במקרה דנן לחובתו של המשיב 23 הרשעות קודמות והוא ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום חרף העובדה שעונש המאסר על תנאי ריחף מעל ראשו ואף בעודו ממתין לתחילת עבודות שירות בגין הרשעתו האחרונה מס' חודשים קודם לכן, הרשעה בין היתר בגין עבירות זהות של נהיגה בזמן פסילה לאחר פקיעת רישיון נהיגה ורישיון רכב.

התנהלות זו מעידה כשלעצמה כי לא ניתן לתת אימון במשיב באופן כזה שניתן יהיה להסתפק בפיקוח המפקחים בלבד וכאילו ללא עיבוי הבקרה יצליחו המפקחים בלבד למנוע את נהיגתו של המשיב שוב. **ודוק, הסכנה למשתמשי הדרך כבר תיווצר, גם אם בדיעבד ידווחו המפקחים למשטרה. לכן שוכנעתי כי יש לנסות ולהקנות את הסכנה לכך גם באמצעות איזוק אלקטרוני.**

לאור כל האמור, אני מוצאת להתערב בהחלטת ביה"מ קמא באופן שהמסוכנות תוקהה בכך שהמשיב אף ימצא באיזוק אלקטרוני.

לפיכך, התיק יוחזר לביה"מ קמא על מנת שיפנה בדחיפות ליחידת הפיקוח האלקטרוני לבחינת היתכנות אפשרות המעצר במעצר בית בפיקוח ובאיזוק אלקטרוני ויקבע בהתאם דיון בהקדם האפשרי.

עד בחינת היתכנות אפשרות המעצר באיזוק, ימשיך המשיב לשהות במעצר.

לפיכך אני מורה על מעצרו עד להחלטה אחרת.

ניתנה היום, כ"ד אייר תשפ"ב, 25 מאי 2022, בהעדר הצדדים.